

Kolme

Hengellistä

Wirttä,

Ensimmäinen:

O! minun Jumalan! mitäs Se
ajattelet, 2c.

Toinen:

O! sitä onnettomutta, 2c.

Kolmas:

Sää = Weisu.

Beljet, Sisaret kaikki, kuin tässä
olemme, 2c.

Annetut

Pawali Matin Pojalda Korhoiin
Kautalammen Pitäjässä.

Painettu tänä Wuonna.

[Wäinöläinen]

1729

Ensimmäinen.

D! minun Jumalan! määs Se ajattelet
Eästä mun weisustan, jota nyt laulelen. Uh!
sallinetkos sinä o, suuri Jumala! Ett' awan
suuni minä ja weisull walitan.

2. Woi minun sydändäni, kossan ajattelen
Mun endist elämäni, ja muista mielehen Ju-
malan sanan saarna, jonga me kuulimme, Ja
myös se Ruotsin rauha, jos ennen elimme.

3. Me olem unhottanet sen kaiten hywyden,
Kuin meit on noudattanut, ain pyhtän pyhyden
Saarnat ja Kirkko: psalmit, jo itse Raamattu
Meill' kaitill' olitwalmit kutsuman laitettu.

4. Jo lapsudesta kohta on armo aljettu, Ja
wanhutehen saakka ain' meillen tarjottu, Sill'
kossa ulostulim äitimme kohdusta, Ja vielä
heitot olim, niin me jo Kastesa.

5. Sen pyhän liiton armo olemme saanehet,
Adamin saastaisuden pois pääldäm heittänet,
Luwannet puolestamme, wannottulla walalla,
Ett' kaitest woimastamme seurata JEsusta.

6. Waan niin Ewin heikko liha ei taida sei-
soa, Kuin se Wanhursteis Pyhä on meildä
waatima, Niin uudistuksen armo sen päällen
seurawa, Meild' kaitild' saada taitan Jesuksen
pöydällä.

7. Laki on ulostullut täydesä woimasa, Ja
aina ilmi ollut, myös meidän seasa: Se il-

moittapi meillen wiha ja rangaistus, Ja saat-
ta synnin tunnoon elämän parannus.

8. Ewangeliumin sanan ihana ilmoitus,
Myös usiasti kuullan, ja armon lupaus, Kuin
meillen rauhan saarna ja uskon uudista, Eikä
lain saarnan anna meit perät kullutta.

9. Siis wanhat isälliset mailman päiwistä,
Jo tosin kyllän saanet, ja hänen ilosta! Ku-
koikat wiriästi, ettei te erhehdyis HERRasta
JESuksesta, ja Taiwan toiwosta.

10. Se nuori kaunis kansa, nuoruden aa-
mulla, Andakat teitä löytä manna kokomasta,
Alkät myös odottaa puolipäiwän saakka, Kuin
manna pojessula pahuden heliessä.

11. Jos neljätoista vuotta olette palwellet
Mailman labaita, ja händä seurannet, Jou-
tukat, kiruhtakat kans pyhän Jakobin, Ja pe-
rät unhotakat palwelus labanin.

12. Yhteinen kansa, kaikki te nuoret wan-
hain kans, Riitosta, rukousta hartast harjoita-
kat; Muutoin ei sowi tulla yhdengän taiwasen,
Kuin ei täs tahdo olla seuraja JESuksen.

S o i n e n.

Weis. kün: O! Jesu Christe wiaton se. Psalm. 387.

v. 1.

O! sitä onnettomutta, Kuin näin HERRan
armo tuhlatan, Jota hän meillen taritse, Kos-
ka sen synniks nautitse.

2. Kuin HERRan luotui päiwä, Sabbathi

Ja myös Jublia, Synneisä suuris wietetän, Ja
pahenuksen saatetan.

3. Joit' hän on meille säättänyt, Ja armo-
stansa andanut, Ett' silloin muista muinaiset,
Ne rikon synnit hirmuiset.

4. Waan se on tosin muutettu, Ja synnin
päiwäks salattu, Sill' tehdyn syndi enemmän,
Kuin muina päiwin muutam.

5. Silloin pahat kaikki kokowat, Ja heidän
joukkons joutuwat, Joila on synnin palvelus,
Ja kaikkalainen saastaisuus.

6. Siinä kiukutan ja kiroilan, Juowutan,
niin myös tapellan, Jos joku heitä nuhtelis,
Sen pääll he kohta karkaisis.

7. Jos joku päiwän alusa, On elän HEr-
ran pelwosa, Jo toisin ehtopuolella, Hän syn-
diin itsens kiruhta.

8. Moni tiennyt kyll on lapsudest, Jumal-
lan wihan uhkaukset, Waan wähdän niitä wäl-
tännyt Ja itsänsä säästännyt.

9. Niin' walmis pahut täyttämän, Synnistä
seura pitämän, Ei ajatellen ensingän, Pakka
Kuin seura synnin pääll.

10. Mond' kaunist saarna Paimenden, On
julki tuotu kansallen, Waan ei ole niitä totel-
tu, Eik' opiksemme otettu.

11. Se Ninimen kaunis kaupungi, Jos' oli
paljon syndisi, Kost Jona kerran ainoast, Heill
saarnais HERNan uhkaust.

12. Niin he katuman kiiruhdit, Ja HERN-

ran tygö jouduhtit, Kans wältit wihan ansatun, Ja rangaištukſen uhkatun.

13. Kuing' ſullen Kännen Suomen Maa, Kuin ſanan aina Kuulla ſaa, Eikö ſä pelkä koſtoa, Ja HERran armon loppua.

14. Jo alkoi aika näkhä, Jolla hän tahdoi rangaiſta, Waan heitti helpon kuitengi, Odottain ongo katuwi.

15. Waan Kuin ei kuulu katumust, Eik tuſ le harrast rukouſt, Niin wielä wiſa wiimeingi, Unſaitan aina kowembi.

16. Sillä ſen kaiſki tietäiſit, Ettei hän ſääſtä ſyndiſit, Ne ajalliſeſt rangaiſtan, Ja ijäiſeſti waiwatan.

17. Waan joka katu ſyndinſä, Ja tunde pahat tegonſa, Ei ſe HERralda hyljätä, Waan taiman koton korjatan.

18. Niin Kuin teki ſe Dawidi, Jollen jo armo annettin, Ja riſtin päälle Ryöwäri, Joll' Paradifi luwattin.

19. Siis hywä tehdä pyhtäkäm, JEsuſt ain' aukſem huutakäm, Joka on armon andaja, Ja palkan oikia jakaja.

20. Ett me ſen hywän ſaiſimme, Ja pahat wältä woiffimme, Johon meill' armo lainatkon, JEsuſ ſe kaiſkein ſowindo.

K o l m a s .

H ä ä = W e i s u .

Weisataan kuin : Psalm. N:o 262.

v. 1.

Weljet, Sisaret kaikki, kuin tässä olemme,
Ja tähän seuran ratki kokoon tulimme, Tain
pidon kaunistukseks' wiettämän tämä hetki, Myös
niiden huwitukseks', jott' tämän walmisti.

2. Waan ensin muistakamme, sen pöydän
Herran päällä, Kun nämät lahjat meillen ar-
mostans annoit täällä, Waan millä uskalluksen
me niiden tykö käym, Ellemme huokauksell joh-
data mieleemme.

3. Hän rawitse kaikki myös luondokappalet,
Ne kaikki halwimmattin, pojill myös karnehen
Suloisest suojan anda, eik' ydnanna heitä,
Kosk' he myös owat totta hänen kädensä töitä.

4. Waan hän meitä luonut järjen ja toimen
Kans, Kielen ja äänen suonut, että hänen lah-
jojans kiitoksella wastanotta, nautita kohtulli-
sest, Ja händä kunnioitta aina armojans edest.

5. Milläs me eroitamme luoduissta halwimist,
Jtsem ja ilmoitamme luondomme järjellist,
Sollei rukouksilla, menoill toimellisill, Röyräl-
lä käyöksillä, weisull hengellisill.

6. Jos ei taas ääni pauha, juur kaikkein
tyhdnä, Ja kieli taida laula kirjoitus-weisuja,
Kuin sielun, hengen woima sen päälle työtä te-
ke Niin ääni kaunist soiva, ei paljon merkitse.

7. Ei Herrra sitä kaiso, kuinga sanat kuu-
luwat, Eikä ainoastans tahdo meidän äänen

paubinat, Waan sanan woima saakon, ja ää-
ni liikuttakon, Sydämet herättäkön, hartaseen
kiitokseen.

8. Että syvän sytytetty kiitoksen halusta, Ja
meille liikutettu hartauden woimasta, Ain' ylit-
sekäwis kaiken suun, Kielen selityksen, Ja ää-
nen toimituksen wälewäst voitaisi.

9. Rufin on kuulla saanut Jumalan sana-
sta, Jokainen sen myös tiennyt jo ruoka-lu-
guista, Ettem me koskan söisi ylönpaldisudes,
Ja watsam palwelisi, hekuman wäärpdes.

10. Niin ettei turmelluksi terweys tulisi,
Kuin ruumin jäsenillä, luonnostans olisi, Jos
se niin tapahdui pääll tunnon ilmoituksen, Niin
se myös myötäns tuopi kowan rangaistuksen.

11. Niin myös pidon tämän owat walmis-
tanet, ja jälken wanhan tawan, wieraita kut-
sunet, Muistoksi kuin on nähnyt, ruuminsa
hedelmästä, Sen kuin nyt täs on tehnyt Awio-
rakennusta.

12. Ei hekän sitä söisi, että joku pahennus,
Kuin murhen heillen toisi, wierailda tapahduis,
Sen itse kulin taita ymmärtä itsestänsä, Jo-
kainen myös sen tietä, juur kohdastansa.

13. Waikka se tapahtupi täällä kyllä ufiast,
Kuin ruumis kyllän saapi, ja ruoka runsahast,
Niin pahat pahennukset jo silloin wallall owat,
Kiidat ja firoukset myös ylösnousewat.

14. Sentähden Jumalalda hää-päiwäks hyl-
jätän, Ja Raikkivaldialda myös ylönpaldisotan,
Ne heikot huokaukset, kuin niisä edestwodan,
Ja kaikki palwelukset kelwottomaks tehdän.

15. Sentähden kaunihisti ja niinkuin Christiit, Jlossa raitihisti pitäkäm häitä nyt, Että HERRa leppifesti katsoisi meidän päällem, Ja meidän huotaukssem telpaisi hänellen.

16. Ja nämät nuoret raitti, joidenga muistossii Tai merkittinen heiki on tullut tehdyksi, Myös saisit sunauksen, onnen ja menestyksen, Tai olkon toivotukssem, ja suokon Jumala.

17. Jloiset ikäpäiwät HERRa heill' andakon, Edut ja lahjat hywät armostans lainakon, Että he iloitsit Awio-onnestansa, Taidolla riemuitsiit toinen toisestansa.

18. Kaiken wihamiesten neumot heitä täykön ohissen, Pahan suopain myös toivot heill' tulkon hywäksi Tai liiton HERRa suuri sen kyllä tehdä taita, Hänens Engeleins juuri palveluksen kautta.

19. Jumala Pyhä Hengi myös heitä hallitkon, Koko myös elämängin wiosta warjelkon Että he eläisit pyhydes ja puhtaudes, Jkänäns kuin seisoiwat sinun kaswojes edes.

20. O HERRa! heidän anna pelwosas pyhä, Ja kärsiwäisest aina sun tahtoos tytä, Että he tain säädön alla sinua palveliit, Ja sinull Pyhä HERRa kiitosta waisiit.

